

Sygn. akt II Cz 280/15

POSTANOWIENIE

dnia 27 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Wojciech Borodziuk

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2015 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa

Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości położonej przy ul. (...) w B.

przeciwko

J. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie zawarte w punkcie 4 wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 20 października 2014 r. w sprawie o sygn. akt: I C 4292/13

postanawia:

1. oddalić zażalenie,
2. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt: II Cz 280/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, po rozpoznaniu sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości położonej przy ul. (...) w B. przeciwko J. K. o zapłatę, zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 837,56 zł (punkt 1), powyższą należność rozłożył na dziewięć rat – osiem pierwszych rat po 100 zł, a ostatnia w kwocie 37,56 zł, płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca począwszy od listopada 2014 r., z tym że niedotrzymanie terminu zapłaty którejkolwiek z rat spowoduje natychmiastową wymagalność należności pozostałej do zapłaty (punkt 2), umorzył postępowania w pozostałym zakresie (punkt 3) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 700 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt 4).

Uzasadniając rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 4 wyroku Sąd Rejonowy wskazał, że w sprawie nie znalazł przyczyn, aby odstąpić od ogólnej reguły obciążenia strony przegrywającej tymi kosztami (art. 98 § 1 k.p.c.). Nie ma podstaw, żeby przypuszczać, że pozwany nie dał powódce podstaw do wytoczenia powództwa, albowiem przez okres kilkunastu miesięcy zalegał z zapłatą spornych zaliczek na zarząd nieruchomością wspólną. Natomiast z prośbą o rozłożenie należności na raty zgłosił się dopiero po wydaniu nakazu zapłaty, a więc już po zawiśnięciu sporu. Nie było także podstaw do zastosowania w sprawie art. 102 k.p.c. Zaznaczył także, że powód miał prawo skorzystać w sprawie z pomocy profesjonalnego pełnomocnika.

Wobec tego na zasądzone koszty składały się: wynagrodzenie pełnomocnika powoda w sprawie, opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłata od pozwu kwocie 83 zł.

Zażalenie na postanowienie zawarte punkcie 4 wyroku złożył pozwany domagając się jego uchylenia. Wskazał, że pełnomocnik powoda nie był prawidłowo umocowany w sprawie od dnia 11 marca 2014 r. do końca procesu, albowiem tego dnia został powołany nowy skład zarządu powodowej wspólnoty mieszkaniowej.

Powódka w odpowiedzi na zażalenie wniosła o jego oddalenie oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie jest uzasadnione. Sąd pierwszej instancji prawidłowo zastosował w sprawie art. 98 § 1 k.p.c. trafnie wskazując, że brak podstaw do odstąpienia od ogólnej zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Trudna sytuacja majątkową pozwanego, która była przyczyną rozłożenia na raty zasądzzonego świadczenia (art. 320 k.p.c.), nie mogła jednocześnie stanowić samodzielnej podstawy do przyjęcia, że w sprawie występuje szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w art. 102 k.p.c. Aby oprzeć orzeczenie o kosztach procesu na powyższym przepisie, statuującym zasadę słuszności, konieczne jest także, aby zaistniały w sprawie przyczyny za tym przemawiające związane bezpośrednio z przebiegiem procesu. W okolicznościach tej konkretnej sprawy dostrzec trzeba, że powódka wykazała się dobrą wolą wyrażając zgodę na rozłożenie zasądzonej należności na raty. Dalsze uszczuplenie interesu majątkowego powódki słusznie Sąd Rejonowy uznał za nieuzasadnione. Zważyć należy, że pozwany dał powody do wystąpienia przeciwko niemu z roszczeniem o zapłatę, co wiąże się z poniesieniem z tego tytułu określonych kosztów. Wobec tego koszty te pozwany, jako przegrywający sprawę, winien zwrócić powódce.

Odnosząc się do zarzutu zawartego w zażaleniu dotyczącego braku prawidłowego umocowania pełnomocnika powódki, wskazać należy, że zmiana składu zarządu wspólnoty dokonana w toku niniejszej sprawy nie skutkuje automatycznie wygaśnięciem pełnomocnictwa procesowego udzielonego radcy prawnemu przez poprzedni zarząd, chyba że z treści tego pełnomocnictwa wynika taki skutek. Udzielone w sprawie pełnomocnictwo ogólne (art. 88 k.p.c.) nie przewiduje takiego następstwa w razie zmiany zarządu mocodawcy, wskutek tego brak podstaw do stwierdzenia, że pełnomocnik powódki był nieprawidłowo umocowany w sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako niezasadne (na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł kierując się treścią art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 zł (§ 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – t.j. Dz. U. 2013 r., poz. 490).